అమ్మ చాలా మంచిది

ప్రొద్దుటే ఏదో పనిమీద మేడమీద వరండాలోకి వచ్చిన యాలిస్ అలాగే నిలబడిపోయింది. జనవరి నెల మంచు బిందువుల్ని యింకా పూర్తిగా సూర్య కిరణాలు జయించలేదు. పై నుంచి చూస్తే యిటూ అటూ పేర్చబడిన కుండీల లోని తెల్ల చామంతిపూలు చల్లని గాలికి మెల్లగా ఊగుతున్నాయ్. దూరంగా ఉన్న పున్నాగ పుష్పాలు తమాషాగా ఒకటీ ఒకటీ నేల రాలుతున్నాయ్. పాత స్మృతులు మనసును కలవరపెట్టి, యాలిస్ కళ్లు అశ్రుపూరితా లయినాయి. దృశ్యమంతా మసక మసకగా కనిపించింది.

‘పువ్వులంటే అంత యిష్టమెందుకమ్మా నీకు యాలిస్?’ మిస్సమ్మ రాక యాలిస్ ఆలోచనలకి అంతరాయం కలిగించింది. ఆమె మొహాన్ని మిస్సమ్మ బలవంతాన తన వైపు తిప్పుకుంది. దగ్గరగా లాక్కొని గట్టిగా ముద్దెట్టుకుంది.

‘నా బంగారు తల్లి! ఎంత చక్కటిదానివమ్మా! నాబిడ్డ ‘రోజ్’ బతికుంటే సరిగ్గా యింత వయస్సుదీ అయ్యేది’ మిస్సమ్మ అయిదునిమిషాలు నిశ్శబ్దంగా దుఃఖించింది.

‘అయితే యాలిస్, నువ్వింక పెళ్ళి చేసుకోవేమిటమ్మా? ఇంత చిన్నవయస్సులో యింత వేదాంతం నీ కెలా అలవడిందీ?’

యాలిస్ మనసు కలవరపడింది. ఈ ‘గుడ్ ఫ్రైడే’తో తనకు యిరవైమూడేళ్లు వెడతాయి. ఈ వయస్సులో తన కీ వేదాంతం ఏ ఆశయ సిద్ధికోసం?

మిస్సమ్మ ప్రశ్నల కెప్పుడూ యాలిస్ మౌనమే సమాధానం. సమాధానం చెప్పకుండా యాలిస్ తన గదిలోకి గబగబా నడిచింది. గదితలుపు వేసింది. పెట్టితీసి అందులోంచి చిన్న దంతపు భరిణ తీసింది. అందులో సొమ్ము లెక్క పెట్టుకుంది. అయిదు వందల రూపాయిలు! ఆరేళ్ల కృషి!

యాలిస్ గది బయకు నడిచింది. గది తలుపు తాళంవేసింది. మేడమెట్లు దిగి క్రిందకు వచ్చింది. చల్లగాలికి ఎగురుతున్న మఫ్లరును దగ్గరగా బిగించుకుంది. టెంకిస్ కోర్టులనూ క్రోటన్సు మొక్కలనూ దాటింది. అందంగా కత్తిరించిన పూలతలను దాటి ఒక ఫర్లాంగు నడిచింది. మళుపు తిరిగి చిన్న టర్నింగు గేటులోంచి చర్చిలోకి ప్రవేశించింది. చర్చికి ముందుగానే మనస్సులోని సకల మాలిన్యాలనూ ఒక్క చూపుతో పోగొట్టే చలువరాతి శిలావిగ్రహం కనిపించగానే యాలిస్ మనస్సు ప్రశాంతతో నిండిపోయింది. చుట్టూ ఉన్న ఎర్రబంతి ఆవరణను దాటి కరుణ చిందించే ఏసుక్రీస్తు దయాస్వరూపాన్ని అయిదునిమిషాలు రెప్ప వాల్చకుండా చూసింది. ఆమె కళ్లలోంచి రెండు కన్నీటి చుక్కలు పాలరాతి విగ్రహం పాదాలపై పడ్డాయి.

‘నీ నీడనే పుట్టి పెరిగాను ఏసుప్రభూ! కరుణ కాంతులను వెదజల్లే నీ నిమీలిత నేత్రాలను ఒక్కరోజు చూడకపోతే నా మనస్సు బాధపడిపోయేది ఇంత అర్థస్ఫురితంగా నిన్ను ఏ చిత్రకారుడు సృజించాడో! నీ చలవవల్ల, నీ చల్లని దీవనవల్ల ఈ నెలతోనే అనుకున్న అయిదువందలూ పూర్తయాయి అన్యాయంగా వంచించబడ్డ నాలాంటి దీనులు యికముందు నీముందు దుఃఖించకూడదు. నాలుగు గోడల మధ్య

అవసరాల రామకృష్ణరావు

చిన్నగదిలో చెప్పలేని భరించలేని లెక్కలేని రాత్రులు పలకరించే చిన్న ప్రాణిలేక నే నిక గడపలేను.’ ఒళ్లంతా పులకరించే తియ్యని ఆలోచనతో ఆమె కళ్ళు తళతళ మెరిశాయి.

‘వస్తాడు. తప్పకుండా నా బాబూ నా దగ్గిరికి వస్తాడు ‘అమ్మా’ అని నన్ను పిలుస్తాడు. ఈసారి నీ దగ్గిరకి నే నొక్కర్తినీ రాను. ఆ పాలమీగడని, ఆ లేదూడని, ఆ తేనె చినుకుని, ఆ పనసతొనని వెంటబెట్టుకుని వస్తాను. ఆ లేతచేతులు నీకూ నమస్కారం చేస్తాయి ఏసు ప్రభూ’

చర్చిలో గంటలు విని యాలిస్ త్రుళ్ళిపడింది.

‘అమ్మయ్యో, ఎనిమిదీ! ఆస్పత్రికి టైమయిపోయింది’ రుమాలుతో కన్నీళ్ళు తుడుచుకుని ఏలిస్ త్వరత్వరగా తిరుగు మొహం పెట్టింది.

* * *

ఏడేళ్లు వెనక్కి తిరిగి చూడ గలుగుతే, ఆనాడు యాలిస్ అనాథ శరణాలయంలోనే ఉంది. మరియమ్మ ఎందుకో త్వరత్వరగా వచ్చింది. బంతినారు జల్లుతున్న ఏలిస్ తలెత్తి చూసింది.

‘దొరసానమ్మగారు నిన్ను త్వరగా రమ్మంటున్నారే - ముందుగా, రా, కోపంగా ఉన్నారు కూడాను.’ కొళాయి దగ్గిర చేతులు కడుక్కుని ఆఫీసు రూంలోకి పరిగెట్టింది. అక్కడ దొరసానమ్మ ప్రక్కని సెక్రటరీ మార్గరెట్ జోన్సూ ఉన్నారు. చుట్టూ తన సహచారిణులు మేరీ, సంతోషం, మేక్ మిల్లన్, రాషెల్ మొదలయిన వారంతా తనవైపే చూస్తున్నారు. యాలిస్ చేతులు కట్టుకు నిలబడింది. జోన్సు మొదలు పెట్టింది.

‘మొన్న మీ రిజల్ట్సు వచ్చాయి తెలుసా? నువ్వుతప్ప అందరూ ప్యాసయ్యారు. నువ్వీ జూనియర్ క్లాసులోనే ఏళ్లకొద్దీ ఉండిపోతే మెట్రిక్ ఎప్పుడు ప్యాసవుతావు? - మన క్రిస్టియన్సుకి ముందు ముందు ఎన్ని ప్రోస్పెక్టస్ అయినా ఉన్నాయి. మన అనాథ శరణాలయంనుంచి వెళ్లిందే డార్లీ - యిట్టే బియ్యే యూనివర్సిటీ ఫస్టుగా ప్యాసయింది. ఈ ఆర్ఫనేజ్ రూల్సు నీకు తెలుసుగదా! ఇంక థర్డియర్ ఛాన్సు ఉండదు. విలువయిన కాలాన్ని యిలా పాడుచేసుకుంటే - ఆదుకోడానికి నీకేం తల్లా, తండ్రా?’ మార్గరెటు జోన్సు యీమాట అందరికీ ఎప్పుడూ జ్ఞాపకం చేస్తూఉంటుంది. పెద్ద దొరసాని యీ మాటకి ఎప్పుడూ కోప్పడుతూనే ఉంటుంది

‘తల్లీ, తండ్రీ ఉంటే యిక్కడి కెందుకొస్తారమ్మా? - చూడు యాలిస్ - నీకన్న చిన్నవాళ్ళు కూడా జూనియర్ స్టేండర్డ్ ప్యాసవుతున్నారు ఎప్పుడూ పూలమొక్కలకి నీళ్లు పోస్తూనో, లేసులు అల్లుతూనో కూర్చుంటే ఎలాగమ్మా? మరేం ఫరవాలేదు చదువు, తప్పకుండా ప్యాసవుతావు - ఇక వెళ్లు’ యాలిస్ తన రూంకి వచ్చేసింది బరువయిన మనస్సుతో కుర్చీలో కూలబడింది. గంట గణగణ వాగింది. రూం మేటు సంతోషం ఒక చేత్తో సబ్బూ, ఒక చేత్తో మొహం తుడుచుకుంటున్న తువ్వాలుతో అక్కడికొచ్చింది.

‘ఫైవ్ తర్టీ అయింది - ఇప్పుడేం గంట?’ అంది యాలిస్. సంతోషం ‘బాబ్ హెయిర్’ తమాషాగా దువ్వుకొంటూ అంది.

‘అదేమిటే? నువ్వు పిక్చరుకి రావూ?

నిన్నే రిజల్ట్సు వచ్చాయిగా! సరదాగా అందరం సినిమాకి వెడుతున్నాం. ఇప్పుడు కొట్టింది మూల్నాకి గంట. అందరం భోంచెయ్యాలి, వెళ్ళాలి. లే, డ్రెస్ చేసుకో.'

ఆఖరికి దొరసానమ్మే స్వయంగా వచ్చి బ్రతిమాలినా యాలిస్ 'నేను రాను' అనేసింది. ముప్పావు గంటలో ఆర్ఫనేజ్ అంతా ఖాళీ అయిపోయింది. దూరంగా ఒక్కరో యిద్దరో వాచ్‌మెన్, ఇల్లు క్లీన్ చేస్తున్న పెద్ద వంటమనిషీ తప్ప హాస్టలంతా నిర్మానుష్యమయిపోయింది.

గదిలో లైటు వెలిగించుకుని యాలిస్ ఆలోచిస్తూ పడుకుంది.

ఆరు నెలలకి ఒక్కసారి ప్రిన్సిపాలు సినిమాకు పంపుతుంది. సినిమాలంటే తన కెంతో సరదా అయినా ఈ రోజు తన మనసు మళ్ళించలేక పోయాయి.

'ఇంత చిన్న పరీక్షలో తనెందుకు ఫెయిలయింది? - లెక్కలంటే అంత తలనొప్పిగానూ యింగ్లీషు గ్రామరంటే అంత చికాకుగానూ తన కెందుకుండాలి? టీచరు లెసను చెప్తున్నంతసేపూ తన దృష్టి డాక్టరు గులాబీ మీదో, సీతాకోక చిలుకమీదో ఎందుకు పోవాలి? ఇలా మరో ఏడు తప్పితే తనేమైపోవాలి? 'ఆర్ఫనేజిలో ఉన్న పిల్లలకి చప్పున కన్నీళ్ళు రావు. తల్లీ, తండ్రీ, లేనివాళ్ళమని వాళ్ళకి ముందే తెలుసు. అందుకనే మనసు బాధించినా యాలిస్‌కి కన్నీరు రాలేదు. పదిహేళ్ళు పైబడిన తనే అలా దుఃఖిస్తే తన వెనక చిన్నపిల్లలు ఏమైపోవాలి? అమ్మెవరో ఎరగని పురిటిబిడ్డలు ఎంతని దుఃఖించాలి?

యాలిస్ రూం తాళం వేసి యివతలికొచ్చింది. గార్డెన్‌లోకి వచ్చింది. రోడ్డుకి యిరువైపులా వేసిన బొగడ ఒంటిపూలు తన్ని వెక్కిరిస్తున్నాయ్. లేత వెన్నెల, సన్నని మధురమైన స్వరంలా ఆనందాన్నిస్తోంది. ప్రక్కనే విరియబూచిన నైట్‌క్వీన్ చక్కని, సున్నితమైన వాసన ఎక్కడెక్కడికో తీసుకుపోతోంది.

'నాకూ, యీ పువ్వులకూ ఏమిటీ అనుబంధం?' అనుకుంది యాలిస్. అలా అంతూ దరీ లేని ఆలోచనలతో కాంపౌండ్‌వాల్ వరకూ నెమ్మది నెమ్మదిగా వెళ్ళిపోయింది. 'రంయ్'మని అతిస్పీడతో ఒక కారువచ్చి పెద్ద చప్పుడుతో యించుమించు గేటు దగ్గిర ఆగిపోయింది. యాలిస్ దూరం నించి చూసి 'ట్యూబ్ బరస్ట్ అయినట్టుంది' అనుకుంది. అందులోంచి ఒక వ్యక్తి దిగాడు. 'మరో ట్యూబ్ ఉంది కాబట్టి సరిపోయింది- లేకపోతే ఏమౌనో?'

అని అతను గొణుక్కోడం యాలిస్ వినకపోలేదు. కొంతసేపటిలో అతను 'కారు' రైట్ చేసుకున్నాడు.

సన్నని - సన్నజాజి పరిమళం లాంటి - లేత వెన్నెల.

'ఎవరక్కడ?' అంటూ అతను యాలిస్ మీద బ్యాటరీ లైటు వేశాడు. వెంటనే నాలుక కరుచుకొని—

'అయాం సారీ, ఎవరో అనుకున్నాను' అన్నాడు.

'ఫరవాలేదు' అంది యాలిస్ తనలో తానే అన్నట్టు.

'ఈ కనపడుతున్న బిల్డింగ్ ఏమిటి?'

'లేడీస్ ఆర్ఫనేజ్' అంది యాలిస్.

'సిటీ ఇంకా ఎంత దూరం?'

'నాలుగు మైళ్లు ఉంటుంది.'

'ఇక్కడెక్కడైనా మంచినీళ్లు దొరుకుతాయా?'

'నే తెస్తాను, యిక్కడే ఉండండి' యాలిస్ లేడిపిల్లలా లోనికి పరిగెత్తింది. ఈలోగా ఆ యువకుడు బైనాక్యులర్సు తీశాడు యాలిస్ వైపు సారించాడు.

'ఎంత అందం! ఏమి సోయగం!' అనుకున్నాడు. యాలిస్ మంచినీళ్ళు తెచ్చి ఇచ్చింది. రెండు గుక్కల్లో అతను మరచెంబుడు మంచినీళ్ళూ తాగి, అదోలా ఆమెవైపు చూస్తూ 'నా దాహం తీర్చారు మీ కెలా కృతజ్ఞత తెలపాలో తెలియడం లేదు. చల్లని గాలి - చక్కటి వెన్నెల - కారుమీద అలా ఓసారి సిటీలోకి రాడానికి మీకు అభ్యంతరముండదేమో!' యాలిస్ అతనివైపు తేరిపారి చూసింది.

ఉంగరాలు తిరిగిన జుత్తు - సెంకితనంగా, మత్తెక్కించేటట్లుగా తనవైపే చూస్తున్న ఎఱ్ఱటి కళ్లు - క్రింది పెదవిని నొక్కిపట్టిన పళ్ళు - సిల్కు చొక్కా, ట్వీడు పేంట్, బంగారపు వాచీ, జేబులో చేతులు—ఎవరితను? తనకీ యితనికీ ఏం సంబంధం? తన్నెందుకు పిలవాలి?

పురుష సాంగత్యం ఎరగని యాలిస్ కన్నెమనసులో ఏం గిలిగింతలు కలిగాయో తెలియదు. మంత్రముగ్ధలా అతని వెనుకే వెళ్ళి కారు వెనకసీటులో కూర్చుంది. కారు కదిలింది.

* * *

యాలిస్ పరిగెత్తింది. సముద్ర తరంగాలలో ఉయ్యాల లూగుతున్న చందమామ కన్న త్వరగా పరిగెత్తింది. చల్లని సముద్రపు గాలికి ఆమె ముంగురులూ, దుస్తులూ - వీటితో పాటు దేనికో భయపడుతూ ఆమె మనస్సూ ఊగులాడుతున్నాయి. అతను తొందరగా పరిగెత్తి వచ్చి తన్ని పట్టుకున్నాడు.

"ఇవ్వాళ మీరెంత అందంగా కనిపిస్తున్నారండీ సుందరమ్మగారూ!"

"నిజంగా అంటున్నారా, పార్వతమ్మగారూ?"

"ఎచ్చె? నిజంగానే నండీ. ఇంతెందుకూ - మీ అంత వయస్సువచ్చినా యింత చిన్నపిల్లలా కనిపించే మరొక ఆడదాన్ని నేను ఎరగనంటే నమ్మండి!"

'వద్దు - ఇప్పుడొద్దు - నన్ను క్షమించండి- వదలండి' యాలిస్ పెనుగులాడింది. అతడామెను విడిచేశాడు.

'పరిపడే హృదయంకోసం, దేశాలు గాలిస్తున్నాను. సామీప్యంలోనే ఉందని తెలుసుకోలేకపోయాను. ఈనాడు నువ్వు దొరికేవు. నిన్ను విడిచి క్షణం బ్రతకలేను. తుచ్ఛమైన శరీరసుఖంకోసం నేనెన్నడూ వాంఛించలేదు. వివాహమయ్యేవరకు నిన్ను తాకనని మాటయిస్తున్నాను.'

యాలిస్ తల ఎత్తి అతనివైపు చూసింది. ఎఱ్ఱని కళ్ళు ఎందుకో బాధపడుతున్నాయ్. ఎత్తైన చాతీ దేనికో క్రుంగిపోతోంది. నిర్మలమైన అతని ముఖంలో పాపతలంపు గాని, మోసబుద్ధి గాని యాలిస్‌కు సూచనగానైనా కనిపించలేదు. మరుక్షణంలో యాలిస్ అతన్ని దగ్గిరగా తీసుకుంది.

'నేను పాపిష్టిదాన్ని. మిమ్మల్ని శంకించాను. క్షమించండి.' అతడామె ముంగురులను సవరించాడు. ఇసకలో చేతికి దొరికిన రాయిని తమాషాగా సముద్రంలో విసిరేడు. కెరటాలూ, చంద్రుడూ మరింత కంపించాయి.

* * *

ఇంకా తెల్లవారలేదు. యాలిస్ అడుగుల్లో అడుగులు వేసుకుంటూ ఆర్ఫనేజ్ ఆవరణలోకి వచ్చింది. ఇన్నాళ్ళూ తనలో మానవత్వం నిద్రించినట్టూ - గడచినరాత్రే మేల్కొని సఫలమైనట్టూ - యాలిస్‌లోని ప్రతి నరం పాటలు పాడుతున్నాయి. రాత్రి కురిసిన మంచుబిందువులు ఆమె కాళ్ళను ముద్దిడుతున్నాయ్. ప్రక్కనే వున్న రెండు తెల్లగులాబీల జంట యాలిస్‌కు రోజూ కన్న అందంగా కనిపించింది. మలుపు తిరిగి చిన్న కాలిబాటద్వారా చరి

★ అమ్మ చాలా మంచిది

చేరుకుంది. ఏసుక్రీస్తు శిలావిగ్రహానికి మన సారా నమస్కరించింది. 'నాకు తెలిసినంతవరకు నా తల్లి, తండ్రి నీవే ఏసు ప్రభూ!—నా స్త్రీజన్మ రహస్యమేమిటో నిన్ననే అర్థమయింది. నీ కేమని చెప్పను ప్రభూ!' యాలిస్ ఎదురుగా ఎవరో మనిషి ఉన్నట్టు సిగ్గుపడింది. తిరిగి తలెత్తి విగ్రహాన్ని చూడలేకపోయింది తిరిగి ఒక్క నమస్కారం పెట్టి అర్ఫనేజ్ చేరుకుంది. ఫ్రెండ్సందరూ ఆమెను మూగిపోయేరు.

'ఎక్కడికెళ్ళేవే యాలిస్?'

'రాత్రి తొమ్మిది దాటితే కాంపౌండు గోడ్ను దాటి ఎరుగుదుమే? నీ గురించి జోన్సు చేస్తున్న హడావిడి యింతా అంతా కాదు!'

'అంత అవసరముంటే పెర్మిషన్ తీసుకు వెళ్ళవలసింది!'

ఇంతలో మార్గరెటు జోన్సు అక్కడకొచ్చింది.

'అనాథ శరణాలయమంటే - తల్లీ తండ్రీ లేని చిన్నపిల్లలకు. అంతేకాని వారిని పెద్దచేసి మళ్ళీ పిల్లల్ని కనే వయస్సు దాకా పెంచమని కాదు. ఈ విషయంలో ఈ అర్ఫనేజ్ స్థాపించిన మేడమ్ ఎమిలీ పొరపాటు చేసిందనే నా ఉద్దేశం. ఫ్రీగా ఎడ్యుకేషన్ దీనితో జోడించడమే ఆవిడ చేసిన పెద్ద పొరపాటు. రెక్కలొచ్చిన పక్షులనూ, వయస్సొచ్చిన పిల్లలనూ పట్టడం కష్టమే మరీ!' ఎవరూ ఏం మాట్లాడలేదు.

'పెద్ద దొరసానమ్మ వచ్చి స్వయంగా బతిమాలినా నువ్వు పిక్చర్ కి రాలేదు. వేరే నీకు ఎంగేజిమెంట్సు ఉన్నాయని మాకు తెలీదు - అది సరే. మిగిలినవారి కేరక్టర్ సరిదిద్దడానికయినా నువ్వీ ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పవలసి ఉంటుంది. వయస్సు వచ్చిన నువ్వు - ఒక్క రాత్రి పూర్తిగా వేరే గడిపేవు. ఎక్కడ గడిపేవో సూటిగా, దాచకుండా జరిగిందంతా చెప్పాలి'

యాలిస్ ఏమీ భయపడకపోడం, నిర్భయంగా, నిశ్చలంగా జవాబు చెప్పడం అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

'దాచవలసిన విషయమేమీ లేదు - నేను అంతా, స్వయంగా, దొరసానమ్మగారికే నివేదించుకుంటాను. ఆ మాట అనేసి యాలిస్ స్వరత్వరగా రూంలోకి వెళ్ళిపోయింది. తలుపు వేసుకుని, మంచంమ్మీద పడి కాళ్లూ చేతులూ ఆనందంతో కొట్టుకుంది.

* * *

'జరిగినది యిది అమ్మగారూ! నన్ను క్షమించాలి. ఆయన పేరు ప్రసాద్. వైజాగ్ లో మిల్ ఓనర్ కుమారులు. యం. ఏ. ఫైనలు యియర్ చదువుతున్నారుట. అన్నీ ముందే కనుక్కున్నాను అమ్మగారూ! ఒకటి రెండు నెలలలో మంచి ముహూర్తం చూసి నన్ను మేరేజ్ చేసుకుంటానని చెప్పేరు. మీ దగ్గిర ఎప్పుడూ ఏమీ దాచలేదు.' యాలిస్ సిగ్గుతో తల దించుకుంది.

దొరసానమ్మ ప్రేమగా ఆమె తల నిమురుతూ అంది.

'నువ్వు తొందరపడి పోయావేమో నమ్మ యాలిస్! అర్ఫనేజ్ గేటుదాటి ఎరగవు. నీకు ప్రపంచజ్ఞానం ఎంతుంది? లోకంలో అందరూ మంచివాళ్లే ఉండరమ్మా! ఆడపుట్టుక అల్లకల్లోలమైన సముద్రం. లభించేది చంద్రోదయమో, అమావాశ్య చీకటో మనకి అర్థంకాదు. జీవితంలో ముచ్చపడి బ్రతకడం చావు కన్న కనికిష్టం.—చిన్నదానివి. నిన్ను పెద్ద పెద్ద మాటలాడి బెదిరిస్తున్నానేమో! మరోలా అనుకోకు. ఏసు ప్రభువు నిన్ను కరుణిస్తాడు. త్వరలో నీ మేరేజ్ పార్టీకి వస్తాను. విష్ యు గుడ్ లక్!' ఆనందంతో ఆకాశయానం చేస్తున్న యాలిస్ కి ఇవన్నీ అర్థంకాలేదు. ఆఖరి ముక్కకి మాత్రం బుగ్గలు ఎఱ్ఱబడి, నోట్లో జేబురుమాలు కుక్కుకుని రూంనుంచి ఇవతలికొచ్చింది. అక్కడ 'సంతోషం' ఎదురైంది.

'నీ దగ్గిర ఎప్పుడూ ఏమీ దాచలేదు సిస్టర్! జరిగినది యిది...' యాలిస్ అంతా చెప్పింది. సంతోషం ఏమీ సంతోషించలేదు.

'అందరి మనసులూ నీ అంత ఉన్నతంగా, నిష్కల్మషంగా ఎందుకుంటాయి యాలిస్? అతని కులం ఏమిటి? మన కులం ఏమిటి?'

యాలిస్ దీనికీ భయపడలేదు. కళ్ళు మరింత అందంగా పెద్దవి చేస్తూ అంది.

'ఆయన మాటలు వింటే నువ్విలా అనుకుంటావా సంతోషం? - 'కులమూ, మతమూ, డబ్బూ, సంఘమూ, బంధువులూ మనల్ని విడదియ్యగలవా యాలిస్? మబ్బులన్నీ ఏకమైనా చంద్రుడి నుంచి కాంతిని

కాలేజీ కుర్రాడొకడు కొత్తగా ప్రేమపిచ్చిలోపడి, కనిపించిన ప్రతి మిత్రుడికీ తన ప్రేయసి అంద చందాలను గురించీ, గుణగణాలనుగురించి తెగచెప్పి చెప్పి, ఆ పిల్ల గనక తనను పెళ్ళిచేసుకోకపోతే తను చచ్చిపోతానన్నాడు.

ఆ పిల్ల అతనిని చేసుకోనన్నది.

ఆమాట అన్న తరువాత సరిగ్గా ఏభై ఏళ్ళకి అతను చచ్చిపోయాడు!

అతిమూత్రవ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మూత్రములో అధికముగా చక్కరపోవుట అతిమూత్రవ్యాధిఅంటారు.(Diabetes) ఇది యెంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధిఅంటే. దీని పాలబడినవారు ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు. దీనికి డాక్టర్లు ఇన్ సులిన్ ఇన్ జెక్షన్ మాత్రమే కనిపెట్టారు. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు ఇన్ జెక్షన్ల గుణము వున్నంతకాలము మాత్రం చక్కెర తాత్కాలికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈజబ్బు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి దాహం, ఆకలి, తరచుగా చక్కెరతో మూత్రము బయలు వెడలటము. దురద మొదలైనవి. ఈ వ్యాధి ముదిరితే రాచపుండు, కురుపులు, కంటిపొర ఇతర చిక్కులు సంభవించును. వీనస్ ఛారమ్ ఆధునిక శాస్త్రంలో అద్భుతమైన చికిత్స. దీన్ని వాడటం వల్ల వేనకు వేలమంది మృత్యుముఖంనుండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజునుండే మూత్రములో చక్కెర తగ్గించి అత్యధికమూత్రము గూడ నివారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలికయిస్తుంది. దీనికి పత్యం లేదు. ఇన్ జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కరపత్రానికి వ్రాయుండి. ఉచితంగా పంపుతాము.

50 బిళ్లల బుడ్డి ఖరీదు రు. 6-12-0 లు

ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము

వీనస్ రిసెర్చి లేబరేటరీ,

పోస్టుబాక్సు నం. 587, కలకత్తా (A. P.W)

చేరు చెయ్యగలవా?' దీని కేమంటావ్ సిస్టర్?'

'ఉపమానాలు బాగానే ఉన్నాయి. నాకేమో భయంగానే ఉంది. నీమైనా తొందరపడిపోయావు సిస్టర్!'

సంతోషంకూడా యిలాగే అంటుంది. తను నిజంగా తొందరపడిపోయిందా? అద్దంలో తల దువ్వుకుంటూ మరొకసారి తన్ను తను ప్రశ్నించుకుంది యాలిస్. అద్దాన్ని ముద్దెట్టుకుంది.

రాత్రి అవుతోంది. నైట్ క్వీన్ పరిమళిస్తోంది. చంద్రుడు ఆకాశంమీద కొస్తున్నాడు. కారు హారన్ వినపడింది. యాలిస్ చేతిలో రిబ్బన్ జారిపోయింది.

* * *

"లక్స్ టాయ్‌లెట్ సబ్బు
ఎంతో తెల్లనైనది, ఎంతో శుద్ధమైనది మరియు దాని నురగ
ఎంతో మెత్తగాను, సువాసనగాను నుంటుంది..."
అని నిరుపారాయ్
చెప్పుచున్నది

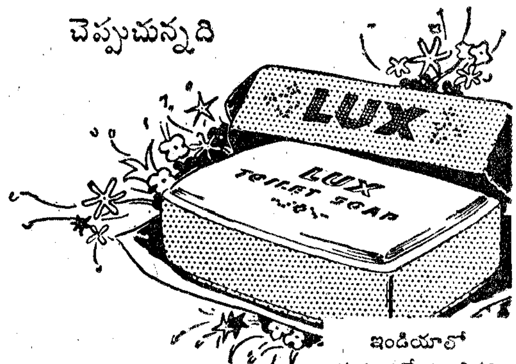

ఇండియాలో
తయారుచేయబడినది

నిరూపారాయ్ ఇంకా ఈలాగున చెప్పుచున్నది: శుద్ధమైనటువంటియు, తెల్లనైనటువంటియునైన లక్స్ టాయ్‌లెట్ సబ్బు మాత్రమే నా చర్మమును పూర్తిగా శుద్ధముచేయుచున్నది. అది ఎందుచేతనంటే దాని సమృద్ధియైన మీగడవంటి నురగ చర్మ రంధ్రములలో లోతుగా వెళ్లి చర్మముయొక్క స్వాభావిక సౌందర్యమును దెలిపి చర్మమునకు అద్భుతమైన ప్రకాశత్వమును దెచ్చును మరియు శుద్ధమైనటువంటియు, తెల్లనైనటువంటియునైన ఈ సబ్బు నా శరీరముమీద వదిలిపెట్టు సువాసనంటే నాకు మిక్కిలి ఇష్టము."

"...అందువలననే నేను నా చర్మ సౌందర్యమునకు
లక్స్ టాయ్‌లెట్ సబ్బును ఎన్నుకొంటాను."

సినీమా తారలకు సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు ★

LTS. 410-X52 TL

అమ్మ చాలా మంచిది

చిన్న చిన్న గాడ్పులు ప్రారంభించాయి. మల్లెమొక్కలన్నీ చిన్న చిన్న మొగ్గలు పెడుతున్నాయి. పక్షులు తమాషాగా అరుస్తున్నాయి. కారు హారన్ వినిపించింది యాలిస్ త్వరత్వరగా రూంలోనికి పరిగెత్తింది. సరిగ్గా రూం దగ్గిర దొరసానమ్మ అడ్డంగా నిల్చుంది

'నీ పద్ధతేం బాగులేదు ఇవాళ ఏదో ఒకటి తేలిపోవాలి నాతోరా'

ఆవిడ కళ్లుచూస్తే యాలిస్‌కి భయం వేసింది. ఆవిడ వెనకగా నడిచింది. దొరసానమ్మ యాలిస్‌ను తన ప్రైవేటు రూంకి తీసికెళ్ళింది.

'వయస్సులో ఉన్నదానివనీ, చిన్నదానివనీ నీ మొదటి తప్పును నేను క్షమించాను. కాని నిన్ను ప్రకృతి క్షమించలేదు. నీకు మూడవమాసమని జోన్సు అనుమానిస్తోంది. నిజమేనా?'

యాలిస్ మాట్లాడలేదు. బొటకన వ్రేలుతో నేలని రాస్తూ ఊరుకుంది.

'నువ్వీ పరిస్థితులలో నీ ఫ్యూచర్ నిర్ణయించుకోకపోతే నిన్ను నువ్వే మోసపుచ్చుకొన్న దానివౌతావు. లోకం రహస్యంగా ఎన్నితప్పులు చేసినా భరిస్తుంది, కాని ఋజువయిన, కళ్లబడిన నేరాన్ని క్షమించదు. ఇదివరకు సౌమ్యమైన నీ ప్రవర్తన బట్టి - యీ మూడు నెలలూ నిన్ను ఉపేక్షించాను. నాలుగు నెలలు యిట్టే గడిచేయి. ఎంత సరిదిద్దుకున్నా, సమర్థించుకున్నా - నువ్వింక యిక్కడ ఉండడానికి రూల్సు ఒప్పుకోవు. నువ్వు యివాళే రూం ఖాళీ చెయ్యవలసి ఉంటుంది' దొరసానమ్మ కాలింగ్ బెల్ నొక్కింది. జోన్సు వచ్చింది. 'నువ్వు యీ విధంగా యిక్కడనుంచి వెళ్లడం మా కందరికీ విచారంగా ఉంది. శత్రువులను సహా క్షమించే ఏసుప్రభువు నిన్ను కరుణించుగాక!' ఏలిస్ దొరసానమ్మకు నమస్కారం పెట్టింది. కళ్లమ్మట నీళ్లు గిర్రున తిరిగేయి. ఆమె రూం చేరుకుంటూంటే చుట్టూ నవ్వులూ, గుసగుసలూ వెక్కిరించాయి. ఆమె రూం చేరుకుంది. సంతోషం ఆమెను కౌగలించుకుంది.

'నువ్వు చేసింది తప్పుకాదు సిస్టర్! కోర్కెలను బలవంతాన అణుచుకోవడమే వ్యభిచారం. త్వరలో నీనుంచి శుభలేఖ వస్తుందని ఆశిస్తున్నాను.'

యాలిస్ అందరికీ నమస్కారం పెట్టింది. తను పెంచిన మొక్కల్నీ లతల్నీ కష్టంగా, కన్నీళ్ళతో విడిచింది. చాలామంది గేటు దాకా వచ్చారు.

ప్రసాద్ మొహంలో రంగు రంగులు ఆమెను ఆశ్చర్యపరిచాయి.

'ఏమిటీ సామానుకి వీళ్లంతా ఎవరు?'

'అంతా చెపుతాను ఎక్కండి' అతను సామానంతా కారులో పెట్టేడు. అందరూ గుడ్‌బై చెప్పేరు. కారు కదిలింది

ఎంత ఆపుకుందామన్నా యాలిస్‌కి దుఃఖం ఆగలేదు ప్రసాద్ ఆశ్చర్యపోయాడు. అతడామె కన్నీళ్లను తుడిచాడు.

'ఏమిటది? ఎందుకా ఏడుపు?'

'నేను మొదటినుండీ ఆశ్రయం లేనిదాన్ని. అనాధ శరణాలయంలో పెరిగేను. మీరు నా జీవితంలో ప్రవేశించారు. నన్ను నిరాధారను చేస్తారేమో అనే భయం నిత్యం వెన్నంటుతోంది.' ప్రసాద్ ఆమెను దగ్గిరగా తీసుకుని బుజ్జగించాడు.

'నీకా భయం ఎందుకు కలిగింది?'

'మీ రెవరో నాకు తెలీదు. మీ మాటలన్నీ నమ్మేను నా శరీరం, మనస్సు మీకు అర్పించేను. మూడు నెలలు గడిచాయి మీరు నన్ను పెళ్లిచేసుకోలేదు. అది పవిత్రమైన బాలికల్ని పెంచి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించే సంస్థ. నాలాంటి గర్భిణికి..'

ప్రసాద్ మొహం క్షణంసేపు రక్తవిహీనమైంది. యాలిస్ రెండు చేతులలో అతని బుగ్గల్ని సవరిస్తూ అంది.

'దీనికి మీరు చింతించ నక్కర్లేదు. — మీరు నన్ను మీదాన్ని చేసుకుంటే నా కెవరి నిందలూ బాధించవు నాలో పెరిగిన మీ రూపం నన్నేమాత్రమూ బాధించదు. ఇవాళ మీయింటికి నన్ను తీసుకెళ్లకపోతే ఒప్పుకోను. మూడు నెలలు - నే నెంత బాధపడ్డానో మీకు తెలియదు. - ఇంక నే నోరుకునేది లేదు. మనకి ముహూర్తాలక్కర్లేదు. రిజిష్టరీ మ్యారేజ్ చేసుకుందాం' యాలిస్ అతని కళ్లలోకి చూస్తూ అంది. అతని కళ్ళు యాలిస్ భావాల్ని సమాధానపరిచేవిగా లేవు. కారు ఆగింది.

'దేనికి ఆపు చేశారు?'

'నువ్వు యిన్నాళ్ళూ ఒకచోట ఉన్నావని ధైర్యంగా ఉండేది. వాళ్ళంత త్వరగా నిన్ను పంపించేస్తారనుకోలేదు.'

యాలిస్‌కి అర్థమవలేదు.

'నాకేమిటో భయంగా ఉంది. ఏమిటి మీ భావం, చెప్పండి!'

'మనం చిన్నవాళ్లం. పెద్దవాళ్ళ భావాలు మన భావాలవలెనే ఉండవు.'

'ఇప్పుడేమొచ్చింది?'

'నిన్నీ పరిస్థితులలో మా యింటికి తీసుకెళ్ళడానికి కుదరదు. ఎక్కడికి తీసుకెళ్ళనా అని ఆలోచిస్తున్నాను.'

యాలిస్ గుండె తీవ్రంగా కొట్టుకుంది. ఆమె మొహం ఎఱ్ఱబడింది. పెదవులు వణికేయి.

'ఏమిటి మీ ఉద్దేశం? నన్నేం చేదామని? ముందే అన్ని సంగతులూ చెప్పకుండా నన్నెందుకు మోసపుచ్చేరు?'

'నిన్ను మోసంచేద్దామని నా కెన్నడూ లేదు యాలిస్! ఇప్పటికేనా నా అందాల రాశిని - నానుంచి ఎవ్వరూ వేరు చెయ్యలేరు!' యాలిస్ కంటికొలుకుల్లో నీటిని అతను తుడిచాడు. యాలిస్‌కి ధైర్యమొచ్చింది.

'మరెందుకలా అంటారు? మనయింటికి పోదాం పదండి'

'అదే ఎలాగో యిన్నాళ్లూ ఆలోచిస్తున్నాను. మా అమ్మ, నాన్నగారూ నవీన భావాలు కలవారే గాని మా మేనత్త చండశాసనురాలు. లోకం పోకడ నీకు తెలీదు యాలిస్ నువ్వు క్రిష్టియన్‌వి. తల్లీ తండ్రీ లేని అనాథవి. అనాథ శరణాలయంలో నుంచి వచ్చినదానివి. వీటన్నిటినీ మించి గర్భిణివి. ఇలాంటి విషయాలు మన మనస్సులకు దూదిపింజలు. కాని లోకానికీ, పెద్దలకూ పర్వతాలలాంటి అభ్యంతరాలు. చిన్నవాళ్లు పెద్ద శక్తులను ఎదుర్కొని సుఖపడడం సులువుకాదు యాలిస్!'

యాలిస్ ముంగురులను సవరిస్తూ అతను అన్నాడు.

'అయితే మీ ఉద్దేశం?'

'వీటన్నిటినీ కాదని - ప్రస్తుతం మా తమ్ముడికి జ్వరంగా ఉంది. ఈ పరిస్థితులలో మావాళ్ళకు నిన్ను పరిచయం చెయ్యడం సుఖాంతం కాని విషయం. నామీద అభిమానమంతా పోగుచేసుకుని, నన్ను క్షమించి ఒక్క ఆరు నెలలు నువ్వు ఓపికపట్టాలి యాలిస్!'

'ఆరు నెలలే?' అనబోయింది యాలిస్. అందమైన, బలమైన ప్రసాద్ బాహువులు ఆమెను ఏమీ అడగనియ్యలేదు. అతడామెను దగ్గిరగా తీసుకున్నాడు.

* * *

కాలానికి దేనితోనూ సంబంధం లేదు. మరి మూడు నెలలు గడిచాయి. కారుహారన్ వినిపించింది. యాలిస్ గది తలుపు తెరిచింది. ప్రసాద్ లోపలికొచ్చాడు. గదంతా కలయజూశాడు.

'రూం ఎంత నీటుగా సర్దుకున్నావ్ యాలిస్? నిన్ను మా యింటికి తీసుకెళ్లే అదృష్టం నా కింకా కలుగలేదు. నిన్ను యీ అద్దె యింట్లో ఉంచవలసివచ్చిందని నేను కుమిలిపోని క్షణం లేదు'

యాలిస్ ఫ్లాస్కులో కాఫీ గ్లాసులో పోసియిచ్చింది.

'కేరియరు సరిగ్గా వేళకు తెస్తున్నాడా' తల ఊపింది యాలిస్.

'ఈ ప్రేమికుడు లేనివాడైతే నువ్వు చెప్పలేని బాధలు పడిఉండువు. కాని నిన్నే విధంగానూ శ్రమ పెట్టే అవసరం రాలేదు నాకు. మా నాన్నకి నీ ధర్మమా అని మూడు మిల్సు ఉన్నాయి నే ఒస్తాను మరి కాలేజీకి టైమైంది'

ప్రసాద్ బూట్సు చప్పుడుచేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

ఇలాగే యితను కొన్నాళ్లు ప్రతిరోజూ, అప్పుడప్పుడు వారానికో రోజూ వచ్చి ఏం కావాలో కనుక్కొని వెళ్ళిపోతుంటాడు

'అమ్మగారూ, కేరియరు పడేస్తారా?' దాసీది కేకేసింది. యాలిస్ చూసింది తనింకా తిననేలేదు. అది నిండుగానే వుంది. రెండు పూటలా తినడం, పడుకోడం - యిదేనా జీవితం? ప్రసాద్ తన్ని నిజంగానే ప్రేమిస్తున్నాడా? లేక అబద్ధాలు చెప్పి మోసబుచ్చుతున్నాడా? నిజంగా మోసబుచ్చదల్చుకుంటే తన్ని ఆర్ఫనేజ్ బహిష్కరించిననాడే నడివీధిలో వదిలెయ్యవచ్చును తనకి వేరే యిల్లు చూసి సదుపాయాలు చూడడం దేనికి?

'నేను మోసపోయినా?' అని ప్రశ్నించుకుంటూ యాలిస్ రోజులు కష్టంగా గడిపింది 'ఇప్పుడేనా ప్రసాద్ నాలుగు రోజులు వరుసగా రాకపోతే మనస్సు శంకిస్తుంది నేను అగాధంలో పడిపోయానా?' ఈ ప్రశ్నలతోనే యాలిస్ దినాలు గడిపింది. గడియారం తిరిగింది కేలండరు చిరిగింది కొత్తసంవత్సరం వచ్చింది యాలిస్‌కి పురిటిరోజులు దగ్గిరపడ్డాయి పదిహేను రోజులైతే ప్రసాద్ రాలేదు అనాళ్ళ ఆమెకు ఏదో చెప్పలేని బాధగా ఉంది.

'కొత్తవాళ్లనూ, డబ్బున్నవాళ్లనూ, మగవాళ్లనూ నమ్మకూడదన్న పూర్వసూక్తి నిజమేనా?—.. నా బ్రతుకు చీకటేనా?' అనుకుంది యాలిస్

'నాకు పుట్టబోయే అందాలపాప నాకు చాలు. వాడి చిరునవ్వే అనాథ అయిన నాకు పదివేలు నా కెవరూ అక్కర్లేదు!' అనుకుంది ఇంతలో కారు వచ్చి ఆగింది ప్రసాద్ రాలేదు నర్సు దిగింది

'ప్రసాద్ గారు మిమ్మల్ని ఆసుపత్రి చేర్చమన్నారు. మీకేం తల్లా తండ్రా? అక్కడే పురుడు పోసుకుందురు గాని.' యాలిస్ బయల్దేరింది.

* * *

ఆ తరువాత ఏమైంది?

తలుచుకోడానికి యాలిస్ మనస్సు నిరాకరించింది. అంతవరకు తన జీవితం పువ్వుల బాట తరువాత?

ఆస్పత్రిలో చేరేక, తనకి తెలివి తప్పిపోయాక - ఎప్పటికో తెలివి వచ్చింది యాలిస్‌కి. శరీరం, మనస్సు చాలా తేలిక అయిపోయినట్టనిపించింది చాలా నీరసంగా ఉంది. క్రితంరోజు తన్ని కారు ఎక్కించిన నర్సే గ్లాసుడు ఓవల్టిన్ తెచ్చి యిచ్చింది. అది త్రాగేక యాలిస్‌కి కొంచం బలం వచ్చింది.

'ఏదమ్మా? ఎక్కడ నా పిల్ల? నా పాపాయి ఏదీ?' వణికే చేతులతో యాలిస్ పక్కంతా వెతికింది చుట్టూ చూసింది

'నీ పురుడు చాలా కష్టమయిపోయిందమ్మా! మత్తుమందు యియ్యవలసి వచ్చింది. అసలు నీ ప్రాణం దక్కడమే బ్రహ్మాండమయిపోయింది'

జీవితంలో తనకున్న ఒక్క ఆశనూ కూడా విధి ప్రభువు తెంపేశాడా? ఇన్నాళ్ళూ తనలో పెరిగిన జ్యోతి తన కళ్ళ పడకుండానే ఆరిపోయిందా?

'అమ్మా! నాకు పుట్టినది ఆడపిల్లా, మొగపిల్లా? ఒప్పుగా ఉండేదా? అందంగా ఉండేదా? నాకు చూపించకుండా ఎందుకు పారేశారు?'

నర్సు కొప్పడింది.

'ఈ ప్రశ్నలవల్ల లాభమేమిటమ్మా! పోయినపిల్ల ఎలా ఉంటేనేం! రాత్రి అనగా పోయింది. ఇప్పటివరకు ఉంచాలని మాకు తెలీదు.'

'ఆయన వచ్చారా? పాపను చూసుకున్నారా?'

'మాకు తెలీదు. ఆయన ముందుగానే అంత సొమ్మూ ఆస్పత్రికి చెల్లించేశారు. మళ్ళీ వచ్చినట్టులేదు' నర్సు మరో కేసుకు వెళ్ళిపోయింది.

యాలిస్‌కి చెప్పలేనంత దుఃఖం వచ్చింది పుట్టిన దగ్గిరనుంచీ రక్త సంబంధం ఎలాంటిదో ఆమెకు తెలీదు ఆ జీవితనాటకంలో ఒక సూత్రధారి ప్రవేశించాడు. అతను ఆడేది జీవితమో, నాటకమో యింకా ఆమెకు అర్థం కాలేదు. సంఘదూషణకూ, లోక బహిష్కారానికీ తలవంచి ఆమె తన ఆశలన్నీ పుట్టబోయే శిశువుమీదే పెట్టుకుంది. నోటిదగ్గరకు వచ్చిన పానీయం రుచి చూడకుండా నేలపాలయింది. ఏలిస్ బ్రతుక్కి ఏడుపు కాక మిగిలిం దేమిటి?

తరువాత మూడురోజులు యాలిస్ ఆసుపత్రిలో ఎంత కష్టంగా గడిపిందో చెప్పలేము. నాల్గవరోజు నర్సు తన దగ్గరకు వచ్చింది ఈ మూడు రోజులూ తను ఎంత

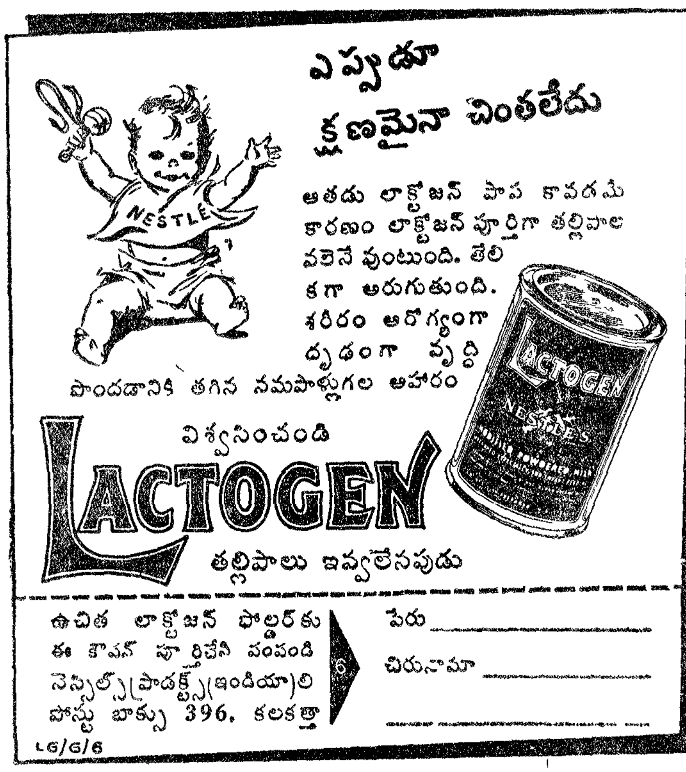

అమ్మ చాలా మంచిది

చూసినా ప్రసాద్ మాత్రం రాలేదు నర్సు రాగానే.

'ఈ దంతపు పెట్టె ప్రసాద్ గారు మీ కిమ్మన్నారు. ఇక మీరు ఆస్పత్రి విడిచి పెట్టి వెళ్లవచ్చు' ఆ దంతపు భరిణ ఒకప్పుడు యాలిస్ సరదాగా ఆయన్ని అడిగింది, ఇవ్వలేదు. ఆమె ఎంతో ఆతృతతో దాన్ని అందుకుంది.

ఇంటిలోని ఆహారమే విషముగా మార వచ్చును!

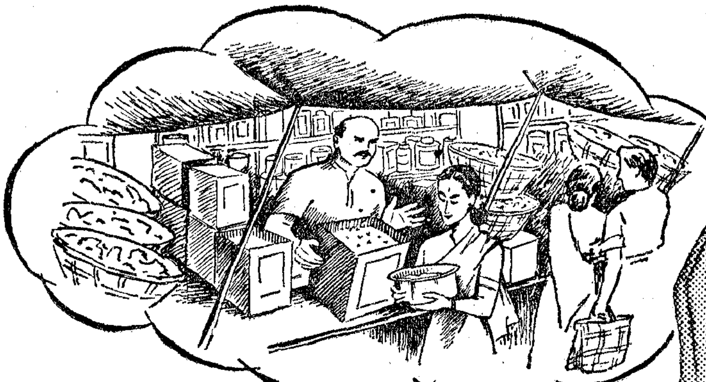

"నా పిల్లల జబ్బుకు నేనే కారణమైయుండ వచ్చునని డాక్టరుగారు అన్నప్పుడు నాకు ఎంతో విచారము గలిగినది.

గడచిన ఆరు నెలలలో నా పిల్లలు రెండు సారులు కడుపు నొప్పితో బాధపడ్డారు. ఇంతేగాకుండ పోయిన నెలలో మా అయన జబ్బుతో పడుకున్నారు. ఈ జబ్బులకు కారణమేమిటాయని తెలుసుకొందామని నేను డాక్టరుగారివద్దకు వెళ్లగా అయన ఈలా అడిగారు:

'ఏమండి, మీరు వంట విషయములో జాగ్రత్తగా నుంటున్నారా?'

'నేను ఆ విషయములో చాల జాగ్రత్తగా నుంటానండి' అని నే నన్నాను.

'అయితే మీరు వంటకు వాడే క్రొవ్వుపదార్థమును ఏలాగ కొంటారు?' అని అయన అడిగారు.

'మూత తీయబడిన దబ్బాలో అమ్మబడు దానిని కొంటానండి' అని అన్నాను నేను.

'మూత తీయబడిన దబ్బాలో అమ్మబడు క్రొవ్వుపదార్థములలో అన్ని విధములైన క్రిములుండవచ్చును. మరియు అవి కల్తీజేయబడుటవలననో, మలినమైన చేతులవలననో, లేక బజారులోని ఈగలవలననో పాడైయుండవచ్చును — బహుశః మీ కుటుంబములో అనారోగ్యమునకు ఇదే కారణమైయుండ వచ్చును' అని అయన అన్నారు.

వంట క్రొవ్వుపదార్థమును మూత తీయబడిన దబ్బానుండి కొనుటవలన నేను డబ్బు మిగుల్చుచున్నానని అనుకొనేదాన్ని. అయితే అందువలన ఆరోగ్యము చెడుటను చూచిన తరువాత అటువంటి విధముగా కొనుట లాభకరము గాదని తెలిసింది. అందుచే ఇప్పుడు నేను గాలికూడ చొరవకుండ సీలుచేయబడిన దబ్బాలోనుండు డాల్డా వనస్పతినే కొంటాను. డాల్డా వనస్పతి మా ఆహారమును ఎక్కువ రుచికరముగా నుండేటట్లు చేస్తుందికూడా!"

డాల్డా వనస్పతిని మీరు కొనుచున్నారంటే దాని అర్థమేమిటంటే మీరు క్రొత్తదైనటువంటియు, శుద్ధమైనటువంటియు, అత్యున్నత రకమైనటువంటియునైన శాక క్రొవ్వుపదార్థమును కొనుచున్నారన్న మాట. మీ కుటుంబముయొక్క ఆరోగ్య విషయములో మాత్రము అజాగ్రత్తగా నుండకండి. డాల్డా వనస్పతి యున్నప్పుడు మీకేమి భయము? డాల్డా వనస్పతిలో ఇప్పుడు విటమినులు ఏ, డి కూడ యున్నవి. మరియు అందరు కొనుటకు వీలుగా అది 10 పౌనులు, 5 పౌనులు, 2 పౌనులు మరియు 1 పౌను దబ్బాలలో అమ్మబడుచున్నది.

మీ పిల్లల ఆరోగ్యమును ఏలాగ అభివృద్ధిచేయుట? ఉచిత సలహాకు ఈవేళే క్రింది అడ్రసుకు వ్రాయండి:
దీ డాల్డా అడ్వైసరీ సర్వీస్
పోస్ట్ బాక్స్ నంబరు 353,
బొంబాయి 1

చెట్టుతోనున్న దబ్బాకై చూడండి

మీ ఆరోగ్యమునకై
డాల్డా వనస్పతితో వండండి
వంటకు దివ్యమైనది — ఖర్చు తక్కువ

HVM. 212-X52 TL

'ఇది నీ కెప్పుడిచ్చారు? ఆయన ఎక్కడున్నారు?'

'ఆయన గురించి ఏ భోగట్టాలూ నాకు తెలియవు. ఆయన ఎడ్రసు అసలు తెలియదు. ఈ భరిణమాత్రం మీ కిమ్మన్నారు.'

యాలిస్ ఆస్పత్రి ఆవరణదాటి యివతల కొచ్చింది. విశాల విశ్వంలో అడుగు పెట్టింది. గంధపు భరిణ విప్పి చూసింది — చిన్న ఉత్తరం.

'డియర్ యాలిస్! ప్రేమకోసం తల్లిదండ్రుల్నీ, సంఘాన్నీ కాదనే శక్తి నాలో లేదు. నేను నిన్ను పెళ్ళిచేసుకోడం లోకసమ్మతంకాని విషయం. అలా చేసే స్తోమత నాకు లేదు. మన మధ్య యిప్పుడు ఏ బంధనాలు కూడా లేవు. నన్ను మరచిపో. ఇంకా యిరవై ఏళ్ళయినా లేని అబలవు. ఇంకెవరినైనా పెళ్ళాడి సుఖించు. ఈ విషయాలు ఎదురుగుండా చెప్పలేకపోయాను. క్షమించు. ప్రసాద్'

కళ్ళు తిరుగుతున్నాయేమో అనిపించి యాలిస్ తల పట్టుకుని ఒక చెట్టుక్రింద కూలబడింది.

'ఎంత క్రూరం! ఎంత మోసం! ఎంత దగా!' యాలిస్ పళ్ళు పటపట కొరికింది. ఆక్షణంలో ఆమెకు ప్రసాద్ మీద ప్రేమంతా ద్వేషంగా కోపంగా మారిపోయింది.

ఈ దుర్మార్గుడు, అన్నెంపున్నెం ఎరగని తన్ని మోసంచేసిన యితను — ఇలా సుఖపడవలసిందేనా? మరో పిల్లని పెళ్ళాడి హాయిగా ఉండవలసిందేనా? అతను రాసినట్టు వారిద్దరి మధ్యా ఏ బంధనమూ లేదా? తొమ్మిది నెలలు పెనవేసుకున్న మనస్సులు — ఒక్క ఈ ఉత్తరంతో తెగిపోతాయా?

యాలిస్ తన అసహాయస్థితికి వెక్కి వెక్కి ఏడిచింది.

తన్ని ప్రకృతి ఎందుకు దుఃఖపెట్టాలి? ఏసుప్రభువు యింత నిర్దయుడై తననీ, తన పిల్లనీ ఎందుకు వేరుచేయాలి? ఏవిధంగానైనా ప్రసాద్ పై పగ తీర్చుకుంటేగాని తనకు మిగిలేదేమిటి?

నిజంగా తన పిల్ల పోయిందా? పుట్టి బుద్ధెరిగిన తరువాత తను ఒక నాడూ జ్వరంతోనైనా బాధపడి ఎరగదే, తన పురుడు కష్టమెందుకయింది? తనకు మత్తుమందెందుకు యివ్వాలి? తన పిల్ల శవాన్నైనా తనకు కనిపించకుండా ఎందుకు చెయ్యాలి? తన్నీ, తనపిల్లనీ ఎవరు వేరు చేశారు?

ఏమితోచిందో యాలిస్ పరుగు పరుగున ఆస్పత్రివైపు పరుగెత్తింది. అదృష్టం కొద్దీ నర్సు ఆస్పత్రి గేటుదగ్గిరే కనిపించింది. యాలిస్ ఆమె రెండుచేతులూ పట్టుకుంది.

'నిజం చెప్పు నర్సమ్మా? నిజంగానే నా పాప పోయిందా?'

'ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి? మీ పిల్లను మేమేం తీసి దాచేశామనుకున్నావా? తెలియని ఏ వెధవకో శరీరాన్ని అర్పించి — పిల్లాడిని కని — వాడితో ఈ సంఘంలో హాయిగా బ్రతుకుదామనుకున్నావా? ఈ పరిస్థితుల్లో పుట్టిన శిశువు పోవడమే నీకెంతో మేలు కాదా?'

యాలిస్ అభిమానం దెబ్బతింది. ఆమె కష్టంగా కన్నీళ్ళు ఆపుకుంది.

'ఆడపుట్టుక పుట్టి యీమాత్రం జాలి లేదమ్మా! నేను చేసినది ఘోర పాపమే. ఒప్పుకున్నాను. కాని నా ప్రాణంలో ప్రాణం నా పాపని వేరుచేసుకోగలనమ్మా! నర్సమ్మా, నా కథ నువ్వు ఎరగవు. ఆప్తులంటే ఎలా ఉంటారో, నిష్కల్మషంగా ప్రేమించే హృదయం ఎలా ఉంటుందో తెలియని అభాగ్యురాలు యిది. కష్టనిష్ఠురాలకూ భయపెట్టే మనస్సు నీడలకూ ఓర్చి తొమ్మిది నెలలు దేనికోసం భరించాను? నా పాపను చూడాలని, పాలివ్వాలని — నా హృదయం కొట్టుకుంటోంది. చెప్పమ్మా. నా ఒంట్లో ఏం అనారోగ్యంగా ఉందని మత్తుమందిచ్చారు? నాపాప నేంచేశారు?'

నర్సు మాటాడలేదు. యాలిస్ మెడలో ఉన్న గొలుసువైపు చూస్తోంది.

'ఈ గొలుసు కావలిస్తే తీసుకో — నిజం చెప్పు. నా పాప ఏమైంది?'

మానవత్వానికి లొంగని నర్సు ధనం ముందు దాసోహమంది.

'అయితే విను. నేను చెప్పినట్టు ఎక్కడైనా చెప్పేవంటే నాకే ముప్పువస్తుంది. నీకు చక్కని మొగపిల్లవాడు పుట్టేడు. ఆ ప్రసాద్ గారే వచ్చి పిల్లవాణ్ణి తీసుకున్నారు. ఆసుపత్రి స్టాఫు నోరు మూయించడానికి ఆయన వెయ్యిరూపాయలు ఖర్చుపెట్టేరు.'

'నిజంగానా? నిజంగా నాకు చక్కని పాప పుట్టేడా?'

'నీకు — ప్రపంచంలో నీలాంటి ఊరూ, పేరూ, దిక్కూ మొక్కూ లేనివాళ్ళకి పిల్లలు పుట్టినా లేనట్టే లెక్క. నీకు పాపాయి పుట్టిపోయినట్టు అప్పుడే ఆసుపత్రిలో రికార్డయిపోయింది.'

'అయితే తల్లికీ పిల్లకీ సంబంధం లేదా?'

'లేదు. నీలాంటి దిక్కులేని వాళ్ళ 'మొర'లు ఏ ఏసుక్రీస్తూ ఆలించడు. మీలాంటి వాళ్లు బ్రతకడమే తప్పు. పైగా సుఖజీవనాలకోసం ఆశించడమే పొరపాటు. ఆయన ఎడ్రస్ అయినా తెలియకుండా ఆయన ఊరూ పేరూ తెలుసుకోకుండా

డాక్టర్ భార్య: నేను పాడుతున్నపుడల్లా మీరు బయటకు వెళ్లి నించుంటారు దేనికి?

డాక్టర్: లోపల వున్నది రోగులు కాదని ప్రజలకు తెలియడానికి.

——వెలూరి రామారావు, (బందరు)

ఆయనతో నువ్వు సంసారం సాగించావు. ఎవరిది తప్పు?'

'ఆయన తండ్రి ఈ ఊళ్ళో మిల్ ఓనరని చెప్పేరు. పైగా మెడికల్ కాలేజీలో యం బి ఫైనలు యియర్ చదువుతున్నారట!'

'ఈ మాటలు నువ్వెలా నమ్మేవు? ఆయనది ఈ ఊరే కాదు. బెజవాడలో ఒక ఐస్ ఫేక్టరీ మేనేజరని విన్నాను.'

యాలిస్ మనస్సు ఆశ్చర్య క్రోధాలతో జ్వలించిపోయింది.

'న్యాయం కోసం ప్రయత్నించకు. అన్యాయంగా జీవించటం అలవాటు చేసుకో' నర్సు గబగబా నడిచి వెళ్ళిపోయింది.

* * *

యాలిస్ చెప్పిన కథంతా ఆ యువకప్లీడరు విన్నాడు.

'చూడమ్మా. నీ గాథ అంతా చాలా విషాదపూరితంగా ఉంది. నేనే గనుక రచయితనైతే ఈపాటికి నీకథ చక్కని నవలగా రూపొంది ఉండేను. కాని నేను క్రొత్తగా ప్రాక్టీసు పెట్టిన ప్లీడర్ని. నాకూ అనేక సంస్కరణా భావాలున్నా తగిన సొమ్ము లేక ఆచరణలో పెట్టడానికి వీల్లేకపోయింది. న్యాయం సంపాదించాలన్నా ఈ రోజుల్లో డబ్బెట్టి కొనుక్కోవలసిందే. నీకు పుట్టినబిడ్డ పోయినట్టు రికార్డయిందని నాతో చెబుతున్నావు. ఈ కేసు చాలా కష్టతరం. గెలుస్తుందని గ్యారంటీ లేదు. అనుభవం ఉన్నవాళ్ళు నిన్ను వేలతోగాని వదలరు. నాలుగొందలైనా తెచ్చి యివ్వకపోతే నీబిడ్డ నీకు దక్కడు.'

'ఆలోచించు — వివాహం కాకుండా బిడ్డను కన్నావనే మచ్చ నీమీద ఉండనే ఉంది. నిన్నాదుకునే బంధువు లెవరూ లేనే లేరంటున్నావ్..'

యాలిస్ ఇంక వినలేదు. ఇవతలి కొచ్చేసింది.

నాలుగు వందల రూపాయలు! నిజాన్ని

"నిన్ను పెళ్లాడనని అంటే నిజంగా ఆత్మహత్య చేసుకొంటావా, బావా?" అని అడిగింది అమాయకురాలైన మరదలు.

"సామాన్యంగా అంతే చేస్తానంటుంటాను మరి!" అన్నాడు బావ.

నిజంగా నిరూపించుకోడానికి నిర్భాగ్యురాలు చేయవలసిన ఖర్చు! ఎక్కడ్నించి ఎలా వస్తుంది? ముందు తను జీవించడానికి లోకంలో నలుగురిమధ్య నిలబడ్డానికి ఎక్కడిది డబ్బు? తన ప్రాణంలో ప్రాణం, తన మానంలో భాగం, తన జీవితగానంలో రాగం తన చిన్నారిపాప తనకు ఏవిధంగానైనా దక్కే మార్గమే లేదా? న్యాయం వశించవలసిందేనా? తన్ని నిలువునా దహించిన నిర్భాగ్యుడు నవ్వుతూ బ్రతకవలసిందేనా?

లేదు, లేదు. తన చిన్నారి చేతులు తన్ని పెనవేసుకోవలసిందే ఎవ్వరూ ఆపలేరు తన మాతృతృష్ణ ఎవ్వరూ కాదనలేరు. కాని ఎలా? ఏవిధంగా?

అతిదగ్గిరనా చెవులు బ్రద్దలయ్యేటట్టు కారు హారన్ వినిపించింది. ఆమె నరాలు తెగిపోయాయా అనిపించింది. లోకమంతా గిర్రున తిరుగుతున్నట్టు, హోరున అరుస్తున్నట్టు అనిపించి యాలిస్ స్పృహ తప్పి పడిపోయింది.

* * *

యాలిస్ తెలివి వచ్చేసరికి ఆమె ఒక దయామయి ఒడిలో ఉంది. అతి నీరసంగా ఉంది.

'ఎవరు మీరు? నే ఎక్కడ ఉన్నాను?' ఆమె మాట్లాడవద్దని సౌంజ్ఞ చేసి గ్లాసుడు వేడి వేడి పాలు యిచ్చింది.

'అయిదు నిమిషాల్లో నీకు ప్రాణగండమే జరిగేది. మా డ్రైవరు అతి జాగ్రత్తగా సడెన్ బ్రేకు వెయ్యబట్టె మళ్ళీ నిన్ను చూడగలిగేవు ఎవరమ్మా నువ్వు?'

నిష్కల్మషమయిన ఆదరణ అంటే ఏమిటో ఎరగని యాలిస్‌కి యీ సౌమ్య వచనాలు నీలిమబ్బులకి చల్లగాలి స్పర్శ తెప్పించాయి. కన్నీళ్ళలో ఆమె చెంపలు తడిశాయి.

'నా పేరు మిసెస జార్జి. అందరూ 'మిస్సమ్మ' అంటారు. క్రైస్తవ మత ప్రచారకురాల్ని. నీకు అభ్యంతరం లేకపోతే స్వస్థత చేకూరేవరకూ నా దగ్గిర ఉండొచ్చు.' యాలిస్ ఏమీ మాట్లాడలేదు. వివిధాలోచనలు ఆమెను దహించివేశాయి.

'నే నెందుకు బ్రతికాను? ఇంకా యీ జీవితంలో ఏం మిగిలిందని!'

మిస్సమ్మకు మాత్రం ఆమె ఎందుకో రెండు చేతులూ ఎత్తి నమస్కరించింది.

'నా పేరు యాలిస్. నన్ను రక్షించిన మీరు తప్ప నాకీ లోకంలో మరెవరూ లేరు నామీద మీకేమాత్రం దయ ఉన్నా యింకేమీ నన్ను అడగొద్దు.'

మిస్సమ్మ గోడనున్న చనిపోయిన కూతురు ఫోటోవంక చూసింది.

'నా, రోజ్! మొక్క ఎదిగి, మొగ్గలు తొడిగి, పువ్వులు పూసే వసంతకాలంలో నువ్వు యీ ముసలి తల్లిని నిర్దాక్షిణ్యంగా వదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోయావు. నా దుఃఖాన్ని మరిచిపోడానికి ఏసుప్రభువు మరొకర్ని పంపించాడా' అనుకుంది. ?

* * *

యాలిస్ నాటికీ నేటికీ తన దీనగాథ మిస్సమ్మకు చెప్పలేదు. దానికి కారణం ఉంది. తను జీవితంలో ఓడిపోయింది. రంగంలో ఓడిపోయినవాళ్ళూ పరీక్షలో ఫేలయినవాళ్ళూ లోకం దృష్టిలో సానుభూతికి అనర్హులు. మిస్సమ్మ అలాంటిదని కాదు. తను గెలవాలి తన కున్న న్యాయాన్ని పూర్తిగా అనుభవించాలి అప్పుడు అంతా మిస్సమ్మకు చెప్పాలి. మొదట రెండురోజులు ఉందామని చేరిన యాలిస్ మిస్సమ్మను విడిచిపెట్టలేకపోయింది మిస్సమ్మ తనకు తెలిసిన మిస్ట్రెస్‌కి రాసి యాలిస్‌ను నర్సు పరీక్షకు కట్టించింది

'నాకు ఏనాడూ యీ పరీక్ష పుస్తకాలంటే తలనొప్పి కాని నాకు నువ్వు కావాలి. నువ్వు కావాలంటే సొమ్ము కావాలి సొమ్ము కావాలంటే ఉద్యోగం చెయ్యాలి. ఉద్యోగం చెయ్యాలంటే పరీక్షలు ప్యాసవాలి. నిన్ను సాధించి తెచ్చుకుంటాను నా చిట్టి తండ్రీ!'

పరీక్షా ఫలితాలు తెలిసిన రెండు నెలలకే నర్సుపనిలో చేరింది. ఎలవెన్సుతో కలిపి ఎనభై యిస్తారు అందులో పదిరూపాయిలు తను ఉంటున్న రూంకి అద్దెగా మిస్సమ్మతో దెబ్బలాడి యిచ్చేది

'నే నెంత బుగలేనిదాన్ని! ఈ కొత్త లాంతరు ఎందుకు కొన్నాను? ఇది కొనకపోతే నాలుగు రూపాయిలు మిగిలేవిగా'! అనుకునేది. ఆనాడు ప్రసాద్ ఉత్తరంతో తనకు పంపిన దంతపు భరిణచూసి పళ్లు పటపట కొరికేది. 'నీకూ నాకూ ఏ సంబంధమూ ఇప్పుడు లేదని ఆనాడు ఉత్తరం పంపేవు. ఆ సంబంధమేదో త్వరలో తెలియబరుస్తాను. ఈ దంతపు భరిణలోనే నీ వినాశముందని తెలుసుకో' ఆమె అందులో పెట్టిన సొమ్ము ప్రతిరోజూ లెక్కపెట్టేది. నెలకి యిరవై రూపాయిలు కూడబెట్టడం బ్రహ్మాండమయిపోయేది. ఒక్కొక్కసారి అందులోంచి సొమ్ము తియ్యవలసివచ్చేది

'బాబూ, ఈ దుర్మార్గురాల్ని నువ్వు క్షమిస్తావో లేదో నీ సొమ్ము తీసుకుంటున్నాను' అని కదిలే కళ్ళతో వణికే వేళ్లతో సొమ్ము తీసుకునేది జీవితంలో మంచి చెడులు యిరవై ఏళ్ళలోనే పూర్తిగా వంటబట్టిన యాలిస్ కు—వణుకుతున్న చలిలో, కొవ్వొత్తి దీపపు వెలుగులో, రాతిగోడల గదిలో అర్ధరాత్రులు అకస్మాత్తుగా మెలకువ వచ్చేది. మిస్సమ్మవలె ఆమె గంటల కొద్దీ బైబిలు ముందు కూర్చోలేకపోయేది. నడివయస్సు తన యౌవ్వనం, సాఫల్యం కాని తన జీవితం, పలకరించే ప్రాణి లేని అయోమయ కాళరాత్రులు! ఆ యౌవ్వనికి నిద్రపట్టేదికాదు కాని ఈ కటిక చీకటి నిశి రాత్రిలో వెలుగుచూపే చుక్కలు, ఈ మాలిన్య గంభీర సముద్రపు అట్టడుగున మిలమిల మెరిసే మంచి ముత్యాలు, ఈ కారుమబ్బుల్లో మెరుపుతీగెలు ఆమె సకల దుఃఖాన్నీ పోగొట్టేవి.

'కాదు, కాదు నా ఊహలు గాలిమేడలు కావు నావి పిచికగూళ్లూ, పేకమేడలూ కానే కావు. ఏసుప్రభువు నాకు అన్యాయం చెయ్యడు నా బాబుని నేను తెచ్చుకుంటాను. ఎవరూ అడ్డుపెట్టలేరు. వచ్చి నా చిట్టినాన్న ఏం చేస్తాడు?'

'అమ్మా అని పిలుస్తాడు. ఒక్క పిలుపుతో, ఒక్క మాటతో నా దుఃఖాన్ని పటాపంచలు చేస్తాడు'

'అపుడు ఆరోజు తప్పకుండా వస్తుంది. ఇంతకన్న పెద్ద ఉద్యోగం చేసి యింతకన్న ఎక్కువ మిగిల్చి నిన్ను పెద్దచదువు చదివిస్తాను. లోకమంతా గర్వించే వ్యక్తిగా తయారుచేస్తాను. 'ఎవరి అబ్బాయి?' అని అందరూ అడుగుతారు' ఆ మాట ముఖమంతా దరహాస చంద్రికలు విరిసేవి. ఆమెకు వంటనే నిద్రపట్టేది

చక్కని కలలు విడిపోయాక ఆమె లేచేది ఎప్పుడే అనుమానాలు బాధించినా

మొక్కలను పెంచడంలోనూ, రోగుల సేవలోనూ వాటిని మరిచేది.

* * *

ఏడేళ్ళు ముందుకి తిరిగిపోగలుగు· యీనాడు యాలిస్ మిస్సమ్మ యిచ్చిన గదిలోనే ఉంది. ఆమె పెదవులు నిశ్చయాన్నీ, ఆమె కళ్లు పగ తీర్చుకోడాన్ని సూచిస్తున్నాయి. ఎక్కడికో ప్రయాణమౌతోంది.

'ఎందుకమ్మా శెలవు పెట్టేవుట?' అంది మిస్సమ్మ చర్చినుంచి రాగానే

'ఒకసారి బెజవాడ వెళ్ళిరావాలి' అంది అదోలా యాలిస్.

'ఎందుకూ?'

'మా సీనియర్ నర్సు సిస్టర్‌కి మ్యారేజ్. ఒక్క రోజు లీవు పెట్టేను.'

రైలులో యాలిస్ అనుకుంది.

'బాబూ, నిన్ను చూడాలని నీ కన్నతల్లి వస్తోంది. నీకోసం ఓ జీవి యిలా పంచప్రాణాలూ పెట్టుకుని బ్రతుకుతోందని నీ పసిహృదయానికి తెలీదు. నిన్ను పెంచి పోషించే అదృష్టం ఏ పుణ్యాత్మురాలికి కలిగిందో! ఆరేళ్లకి నువ్వు ఎలా మారిపోయావో! నా కథ వింటే నువ్వు నన్ను ఆదరించగలవా నాయనా?'

ఎంతసేపో ప్రయాణం చేసినట్టయింది. ఆఖరికి బెజవాడ వచ్చింది. నర్సు చెప్పిన యిన్ఫర్మేషనుతో కొంచెం కష్టపడి యిల్లు కనుక్కుంది. ఒక అరఫర్లాంగు దూరంలో రిక్షా ఆపించి పంపేసింది.

అది ఒక బంగళా. అందులోంచి రివ్వుని ఓ కారు యివతలికొచ్చింది. ఆహారన్ విని యాలిస్ గుండెలు దడదడ కొట్టుకున్నాయి

'సందేహం లేదు. నన్ను సర్వనాశనం చేసిన దుష్టుడిదే యీ యిలు. అతడే యితడు. క్రింది పెదవి నొక్కిపెట్టిన పళ్లు, ఎవరినైనా వశం చేసుకోగల ఎఱ్ఱని కళ్ళు, జేబుల్లో చేతులు - ఆనాడు అర్ఫనేజ్‌లో చూసినట్టే ఉంది. ఈ నిర్మల బాహ్యరూప నదీజలంలో యింత లోతైన సుడిగుండముందని ఎవరనుకుంటారు?' అనుకుంది.

'ఇతన్ని యిలా నిలదీస్తే లాభం లేదు. ధనవంతుడు ఏమైనా చేస్తాడు. మోసాన్ని మోసంతోనే ఎదిరించాలి.'

కారు వెళ్లిపోయేదాకా ఆమె ఆగింది. దడదడ కొట్టుకుంటున్న హృదయంతో యాలిస్ అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ బంగళా చేరుకుంది. గొలుసుకి కట్టబడిన ఒక కుక్క భౌభౌమని అరచింది.

'ఎవరది?' అంటూ యింట్లోంచి ఒకావిడ యువతలికొచ్చింది. కుక్కని రెండు కొట్టి ఊరుకోబెట్టి—

'అక్కడే నిలబడిపోయారేం? ఇలా లోపలికి రండి' అందామె.

పొద్దున ఎనిమిది గంటలు
ఫొటో: సి. వి. నారాయణమూర్తి, (పెరవలి)

యాలిస్ తడబడుతూ 'ప్రసాదుగారు ఉన్నారా?' అంది.

'లేరు, ఫేక్టరీకి వెళ్ళేరు రండి, కూర్చోండి' ఆవిడ యాలిస్‌ను మర్యాద చేసి లోపలికి తీసుకువెళ్ళి సోఫామీద కూర్చోబెట్టింది

'ఉండండి, వస్తాను' ఆవిడ లోపలికి వెళ్లింది ఆమె చాలా నిరాడంబరంగానూ, నిష్కల్మషంగానూ కనిపించింది యాలిస్‌కి. అంత యింటికి ఒక్క నౌకరు కనిపించలేదు ఆమె అన్ని పనులూ స్వయంగా చేసుకోడం యాలిస్‌కి ఆశ్చర్యం కలిగించింది ఆవిడ బలవంతాన కాఫీ యిస్తూ అంది

'ఆయనా అలా వెళ్ళేరు, మీరూ వచ్చారు సాయంకాలందాకా సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుందాం. అప్పుడు ఆయన వస్తారు'

యాలిస్ మరికొన్ని అబద్ధాలాడక తప్పలేదు

'ఆయనా నేనూ చిన్నప్పుడు చదువుకున్నాం ఇక్కడ ఉన్నారని తెలుస్తే ఓసారు చూసిపోదామని వచ్చాను ఎప్పటి మాట! ప్రసాదుగార్ని చూసి ఆరేళ్లయింది అప్పటికి మీకింకా పెళ్లికాలేదేమో!'

'అవకేం? పదేళ్ళ క్రిందటే మా వివాహం జరిగింది' యాలిస్ పెదవులు కోపంతో కంపించాయి పెళ్లయిన నాలుగేళ్ల తరువాత యీ ధూర్తుడు తన సర్వస్వాన్నీ కలుషితం చేశాడు ఆఖరికి తన ప్రాణంలో ప్రాణాన్ని కూడా తనకు తెలీకుండా ఎత్తుకుపోయాడు!

'ఆయనకు పిలలంటే చెప్పలేనంత ప్రేమ నేను కాపురానికి వచ్చిన నాలుగేళ్లవరకూ పిల్లలే కలుగలేదు అన్ని సంగతులూ నేనే చెప్పేస్తున్నాను మీరు గడుసుతనంగా మాట్లాడ్డమే లేదూ!'

ఆ యిల్లాలి ఆదరణలో పడి తను వచ్చిన విషయమే మరిచిపోయింది ఇంతకీ తన బాబు ఏమైనట్టు? సరిగ్గా నాలుగుగంటలు కొట్టేరు

'అమ్మా! అమ్మా!' అంటూ చిన్న పిల్లవాడు లోపలికి వచ్చాడు. ఆ వయస్సులో ఉన్న యితర పిల్లల్లా వాడు ఎగురుతూ, ఊరుకుతూ రాలేదు అతి నెమ్మదిగా, నిదానంగా నడుచుకుంటూవచ్చి, ముందు జోళ్లు విప్పి ఒకమూల పెట్టేడు తరువాత సంచీలో పుస్తకాలు తీసి అలమారాలో క్రింది సొరు

అమ్మ చాలా మంచిది

సులో కుడిచేతి ప్రక్క మూలగా పొందికగా పెట్టేడు. తరువాత తల్లి వళ్ళోవచ్చి కూర్చున్నాడు. యాలిస్ గుండె తీవ్రంగా కొట్టుకుంది.

'చూడమ్మా మోహన్‌బాబూ! కొత్త వాళ్లు వస్తే నేనేం చెయ్యమని చెప్పేను?'

ఆ కుర్రవాడు తెల్లని తన పదివేళ్ళూ జోడించి 'నమస్తే' అన్నాడు ముద్దుమాటలతో. ఇలారా నాయనా!' అంది యాలిస్. వాడు తల్లి కళ్ళవైపు చూసి సమ్మతి గ్రహించి వెంటనే వచ్చాడు. యాలిస్ రెండు చేతులతోనూ వాణ్ని గట్టిగా కౌగలించుకుంది. చెప్పలేనన్ని ముద్దులు కురిపించింది. ఆమె చెంపలు నదీ జలాలే అయ్యాయి

'అదేమమ్మా అలా దుఃఖపడుతున్నారు?' ఆవిడ యాలిస్ కళ్ళు తుడిచింది. కాని అవి ఆగలేదు

నా కొడుకూ బ్రతికుంటే యిన్నేళ్ళ వాడూ జోను.' అంది యింకేమీ అనలేక.

'మాతృప్రేమ అంటే నాకూ తెలీదమ్మా, ఆరేళ్ళ క్రిందట ఆర్ఫనేజ్ నుంచిట ఆయిన యీ పసిగుడ్డును తెచ్చారు కలతపడిన హృదయంలా ఉంది మీరు మీ దగ్గర ఏ విషయమూ దాచ బుద్ధి పుట్టడం లేదు. వీణ్ని కన్నతల్లి ఎవరో నిజంగా ధన్యాత్మురాలు'

యాలిస్ మొహం వివర్ణ మయింది. విషయం మార్చుదామని

'ఏం చదువుతున్నావు బాబూ నువ్వు?' అని అడిగింది.

'ఒకటి' అన్నాడు మోహన్. దుస్తులు గాని, క్రాఫింగుగాని ఒక్క పిసరు మాయలేదు. అంత చక్కటి శిశువుకి యాలిస్ జోహారు చేసింది.

'వీడు పాఠం చదువుతాడు వింటారా? బలే తమాషాగా చదువుతాడు లెండి. ఏదీ మోహన్ మీ వాచకంలో మొదటిపాఠం చదువమ్మా."

వాడు మరం వేసుకున్నాడు. చేతులు కట్టుకున్నాడు. బుద్ధిగా ముద్దొస్తూ చిలక పలుకుల్తో మొదలు పెట్టేడు. ఆ పాఠమంతా మూడేముక్కలు. యాలిస్ మాతృహృదయం పూర్ణ స్వరూపాన్ని చూడడానికి అవి చాలు.

'మా అమ్మ చాలమంచిది. నన్ను చెప్పలేనంత ప్రేమించును. నాకొరకు ఎంతకష్టమయినను ఓర్చును.'

ఈసారి యాలిస్ కన్నీళ్లు ఆగలేదు. వాణ్ని దగ్గరగా తీసుకుని ఘోరున ఏడ్చేసింది. అయిదు నిమిషాల్లో అతికష్టపడి ఆపుకుని 'ఇక ఉండలేనమ్మా వెళ్లి వస్తాను. మోహన్‌బాబు ఫోటో ఒకటి ఉంటే యివ్వండి...వస్తాను.' ఆవిడ ఫోటో తీసి యిచ్చింది

'ఆయన వచ్చేదాకా ఉండరూ?'

'ఎందుకని అడిగొద్దు, చిన్న కోరిక. నేనిలా వచ్చి వెళ్ళినట్టు ఆయనకి చెప్పవద్దు. ఇది తీరుస్తారని నమ్మకముంది. వస్తాను.'

'మీ హృదయం ఎందుకింత బాధపడుతూందో నాకు అర్థంకాలేదు నావల్ల తెలీకుండా మీకేదైనా అపకారం జరుగుతే క్షమించండి మీరు కూర్చున్న కొద్దిసేపూ ఎవరో ఆత్మీయులతో మాటాడుతున్నట్టు ఉంది. తప్పకుండా మీ కోరిక చెల్లిస్తాను. మీరు మళ్ళీ మళ్ళీ వస్తే ఎంతో సంతోషిస్తాను.' యాలిస్ కళ్ళెత్తి చూసింది. ఆవిడ కళ్లలో నీళ్లు! తన కన్నీళ్ళకి విలువుంది అర్థంకాని ఆ బాధకు? దానికి విలువెంత?

'మోహన్‌బాబూ నమస్తే చెప్పమ్మా.' వాడు అతిముద్దుగా చెప్పేడు.

యాలిస్ తిరిగి చూడలేకపోయింది. త్వర త్వరగా అడుగులు వేసుకుంటూవచ్చి కనపడిన రిక్షాలో కూర్చుని 'సేమనుకు నిపోయో' అంది * * *

యాలిస్ యిల్లు చేరుకునేసరికి తనకోసం ఓడరు కనిపెట్టుకుని కూర్చున్నాడు. యాలిస్ వస్తూనే 'నేనే పొరబడ్డాను. మీ అవసరం లేదు. దయ ఉంచి వెళ్ళిపొండి' అంది. యాలిస్ సామాను గదిలో పెట్టి తాళం వేసుకుని మెట్లమీదుగా దిగింది త్వర త్వరగా ఆవరణ దాటింది మళ్ళీ తిరిగి, చిన్న తర్కించుకుంటూ తీసుకుని చర్చిలోకి వచ్చింది. ఏసుక్రీస్తు విగ్రహం ముందు ఆమె మనస్సు అర్థించి నివేదన యిది :

'మారిన వయస్సులూ మనస్సులూ మారిగాని నీ కారుణ్యపు నిర్మలరూపం ఒక్కలాగే ఉంది ప్రభూ! నేను జయించింది - నా మనస్సును ఓడించింది పగ కాదు, మంచితనం, త్యాగం. డబ్బు కుమ్మరించి నా బాబును నేను తెచ్చుకుంటాను ఏం సుఖంకి ఈ పేద నిర్భాగ్యురాలు వాడికేం యివ్వగలదు? తెలికి ఎదిరి గడించే యీ అమ్మ వాడి ముద్దుముచ్చట్లు ఏం తీర్చగలదు? వీటన్నిటిని మించి వాడికిప్పుడున్న అమ్మ ఎంత మంచిది! అంత చక్కగా, అంత మంచి శిశువుతో ఎలా పెంచగలను? మా బాబు పంచదార పలుకులు ఏ సందేశాన్ని యిస్తున్నాయి? అమ్మ చాలా మంచిది! ఆ మాటలు అబద్ధం కాకూడదు. వాడి ఉన్నతికి నా స్వసుఖం అడ్డంకాకూడదు. నేను కోరిన సుఖంకంటె యింకొకరికిచ్చే సుఖమే ఎక్కువని తెలుసుకున్నాను ప్రభూ.' ఆమె హృదయం పరిపూర్ణతతో నిండిపోయింది * * *

చర్చిలో గంటలు కొట్టేరు. ప్రార్థనా గీతాలు చక్కని సంగీతంలో, చలని పరిమళంలా వినిపిస్తున్నాయి. యాలిస్ ఇల్లు చేరుకుంది ఆమె కళ్ళలో ఆ కొత్త వెలుగేమిటో మిస్సమ్మకు అర్థంకాలేదు! ★

ఇంటియజమాని : "ఏమండీ కవిగారూ? మా యింటి అద్దె ఎప్పుడిస్తారు?"

కవిగారు : ఎప్పుడోదాకా ఎందుకండీ! నేను రాయబోయే ఖండకావ్యానికి ప్రభుత్వ బహుమానం అందగానే యిచ్చేస్తాను. సరేనా?"

* * *

"తమరిని ఒకటి అడుగుదామని వచ్చాను. దయచేసి ఏదు"

"లేదండీ!"

"...నిమిషాల సేపు తీరిక చేసుకోగలరా?"

"అభ్యంతరంఏమీలేదండీ!"

నారసింహ లేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది మేహమును, కొక్క, నిస్సత్తువ, శుక్ల నష్టమును హరించి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 తు॥ డబ్బి రు. 3-4-0 పోస్టేజి 15 అ. కె. పి. ఏ. & కంపెనీ. "ఆయుర్వేదసమాజం" పెరిదేపి-నెల్లూరు జిల్లా.

నపుంసక తైలం

అంగసరములు బలహీనతచెంది చిన్నదైశ తిరిగి యథాప్రకారమై పూర్తి సౌఖ్యమును అనుభవించుటకు 48ఏండ్లు ప్రఖ్యాతి చెందిన గ్యారంటీ మందు. 1 సీసా రూ 10/-లు. వి. పి. రూ 1-4-0

కావలసినవారు రు. 1/4 ముందుగా పంపేది.

డా॥ రత్నం సన్సు మెడికల్ హాల్, మలకపేటబిల్డింగ్సు, హైద్రాబాదు-(దక్షిణ)